

ZAGRODA NR 23

W połowie XIX w. właścicielem zagrody był chłop Martin Albrecht. Na przełomie lat 1891/1892 przeszła w posiadanie chłopu Alberta Zessina oraz jego żony Pauline z d. Zessin. Gospodarstwo w 1914 r. przejął Albert Albrecht i jego żona Mathilde z d. Zessin. W 1947 r. w zagrodzie mieszkali Franciszka i Władysław Grochulscy oraz Adela i Stanisław Pytlarczykowie.

Pod koniec XVIII w. na terenie opisywanej zagrody znajdowało się jedno z większych gospodarstw, w skład którego wchodziło pięć budynków, m.in.: dom mieszkalny, stodoła oraz budynek bramny. Na początku XIX w. wzniesiono znajdujący się w północnej części działki budynek inwentarski. W trzeciej ćwierci XIX wieku wybudowano obecny dom, który stanął w miejscu poprzedniego. W tym okresie powstał również dodatkowy budynek inwentarski oraz dom chlebowy. W dokumentach z 1910 r. określających ówczesny skład zabudowań zagrody nr 23 wymienia się: dom z podwórkiem i przydomowym ogródkiem, stodołę z częścią inwentarską, budynek bramny (?), oborę, budynek bramny, dom chlebowy oraz drewnię. W 1922 r. przebudowano budynek bramny, na co wskazuje belka nad przejazdem z wrytym napisem: „<B.H.A.A.1922 B.M.A.V.>”. Prawdopodobnie w tym okresie mogło również dojść do przebudowy południowego budynku inwentarskiego, w którym wymieniono konstrukcję przyziemia ze szkieletowej na murowaną. W 1952 r. w wyniku pożaru spłonęła stodoła znajdująca się po zachodniej stronie podwórza.